

Előfizetési árak:

Egész évre . . .	6 frt — kr.
Félévre	3 „ — „
Negyedévre	1 „ 50 „
Egy hóra	— „ 50 „
Egyes szám ára 8 kr.	

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.
(Nádossy-féle ház)
hová az előfizetések és a lap
székküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(PÉCSI HIRLAP.)

Megjelenik hetenként kétszer: szerdán és szombaton.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény inté-
zendő.

Kéziratok vissza nem adatnak.

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek föl.
Előfizetések elfogadtnak még
valamennyi könyvkereske-
desben.

Egyes számok kaphatók:

Weidinger N. utóda Domján I., Valentin K. fia (Széchenyi-tér), Engel Lajos (fő-utca), Hochrein József és fia (Széchenyi-tér), Böhm Magó (fő-utca) papír- és könyvkereskedéseiben.

Salva guardia.

(H.) Még a jó II. Lipót idejében került a házakra ez a két szó: salva guardia, a mi azt jelentette, hogy „nebántsvirág”. Ez az én házam, ez az én váram. Amely házra ez ki volt írva, természetesen bizonyos kiváltságos jog szerint, hát abba a házba a hatóságnak be nem volt szabad tennie a lábát sem azért, hogy ott adót szedjen, sem azért, hogy valamiféle ítéletet végrehajtsa, sem pedig azért, hogy — oda katonát beküldtéllyozzon.

Ez a salva guardia lemosódott már a házfalakról — közjogi értelemben; de bizonyos tekintetekben még ott van, nem mint kiváltság, nem kutyabőr alapján, hanem mint jog, rendes hivatalos írás, szerződés alapján.

Mert hát mi másnak is tekintjük, mint szerződésnek azt a közgyűlési határozatot, melyet Pécs szab. kir. városa még 1877-ben hozott akkor, mikor a siklósi országút mentén azt a favárost építette, amit mi sáttortábornak nevezünk. Az a tábor három nyolczad részben közköltségen, t. i. a város pénztárából, öt nyolczad részben a háztulajdonosokra a lakrész arányában kivetett pótdóból készült. Mikor ezt a határozatot és a kivetésnek egyenként meghatározott összegét a háztulajdonosokkal közölték és a kivetett összeget tőlük bekövetelték, a következő megjegyzést fűzte a hatóság az értesítéshez: „Befizetés elmulasztása esetén háza a katonatartás terhe alól nem lesz fölmenthető, ha pedig a megjelölt összeget befizeti, már 1878 tól

nem lesz beszállásolással terhelve. Ezen mentesség a háboru esetén való mozgósítás idejére kinem terjed.”

Ez az írás — már aki azt el nem dobta — a háztulajdonosoknak a kezükben van, s ki tehet arról, hogy ők ezt most fölmutatva oda állanak a házuk elé és azt mondják: „Salva guardia!”

Teszik pedig ezt azért, mert — mint tudva van — az őszre katonákat kapunk, nagyon sok katonát, akiket a hatóság most a magánházakba igyekszik elszállásolni, ami miatt a háztulajdonosok rendkívül ingerültek s hangosan zúgolódnak.

Nem egészen van ugyan igazuk, hanem egy kissé mégis jogosan láznak föl e kellemetlenségnek a nyakukba varrása miatt.

A gyakorlatokra időnként behívott katonaságnak magánházakba való elszállásolása alól a város fölmentette a háztulajdonosokat a sáttortábor építése által. De ez csak az évenként megtartani szokott nagygyakorlatokra szól, mikor a behívott katonaság száma is sokkal kevesebb, mint amennyi az idén őszkor ide bevonul és itt átvonul. Csakhogy ilyen magyarázás mellett miképp állhat meg az a fönt idézett megjegyzés, mely oly általánosságban beszél, hogy abból a mindenkorra való mentességet lehet csak kiolvasni, amit még inkább megerősít az a tétel, mely azt mondja, hogy: „Ezen mentesség a háboru esetén való mozgósítás esetére ki nem terjed.” Tudunkkal háboru nincs kitörőben, s ennek esetére a harctér kitüntető ide hozzánk helyezésével sem szándékozik a

hadvezéri taktika minket pécsieket megtisztelni. Hát miért nem terjed ki az a kivétel egész világosan — sokkal világosabban, mint ahogy az a megjegyzés magát megértetni tudja — a nagyobb csapatösszpontosítások alkalmára is? holott ezt a kivételt akkor is meg lehetett volna, meg kellett volna jegyezni, nehogy, mint most, a háztulajdonosok vélt — és talán nem is helytelenül vélt — jogukat hangoztatva kikeljenek a hatóság amaz intézkedése ellen, hogy hozzájuk katonákat akar elszállásolni.

Hibáztatjuk tehát a hatóságot az őszinteség hiánya miatt, amire különben már nagyon sokszor rászolgált a mi hatóságunk s a mi miatt már nagyon sok megrovás érte. Katonatartás teljes mentességének látszatával kiédesgetni a pénzt a háztulajdonosok zsebéből, s elhallgatni valamit, ami kibuvóul szolgálhat: nem őszinte, nem korrekt eljárás.

De hát mit szól a hatóság az elszállásoláshoz? a mely azt mondja, hogy katonai vagy közigazgatási hatóság által községekkel vagy magánosokkal kötött szerződéseket ez a törvény nem érint. A felelet attól függ, hogy a háztulajdonosokkal kötött szerződésnek tekint-e a hatóság azt a közgyűlési határozatot, mely a sáttortábor költségeikhez való hozzájárulás fejében fölmenti a háztulajdonosokat a katonatartás terhe alól, — vagy nem tekint szerződésnek? Mi annak tekintjük, ha nincs is szerződés formája.

Van azonban a dolognak még egy

A „Pécsi Figyelő” tárczája.

A feketesárga kalap.

Megmondom úgy a hogy van!

Néhány évvel ezelőtt elkövettem azt a — vasúti tisztviselőnek — megbocsáthatatlan ostobaságot, hogy kisiklottam a rendes kerékvágásból s beleszerettem egy ifju leányzóba. No hát ez magában véve nem oly nagy baj! Hanem hogy ezt a kimondhatatlanul erkölcsös hadont feleségül vettem, sőt még máig is szeretem, ez a legnagyobb baj, ez már kész veszedelem.

Nagyon szép asszony ez az én feleségem. Olyan „se nem kicsiny, se nem nagy,” gömbölytű testű, kívánatos, mint egy szép piros alma, fekete haju, fekete szemű, tüzes, eleven jó kedvű, mint egy kis kobold. És a mi fő, „Erzsikének” hívják a lelkemet.

Boldogságom teljes lehetne, ha egy baj nem volna. Nevezetesen én egy kissé féltékeny vagyok, a feleségem meg kissé kacér. E miatt aztán sokszor duzzogunk egymással.

Különösen egy sárganyakkendő, monok-

lis, ezilinderes ficsorra vagyok dühös, a ki majd minden nap ott sétál az ablakaim alatt, botját kezével együtt a zsebébe dugva, nyakát kabátja gallérjába húzva, agyarái között egy menykő vastag szivarral. Pörge kis bajusza keményen kihégyesítve, s arra a monokli vékony sárga zsinorja háromszor rácsavarva, honnan az a fül mögé kerül, s csak mikor már azt is körülfogta, jut végre a monoklihoz.

Erre a fráterre kezdtem nagyon féltékeny lenni. Hogyne kérem! neki szép dús fekete haja van, mindig gondosan fölsütve, míg az én fejemnek az a része, hová — hiedelmem szerint — a feleségem szarvakat rakandó volt, már a koponyám közepéig tart; neki szép, pörge bajusza van, fekete mint a kulimász, az enyém pedig nagy, tüskés, aztán olyan — határozatlan színe van. Ő karesu, mint ha fűzné magát, én meg bizony — már kezdek egy kissé poczakosodni. Tetszik tudni csupán a tekintély szerzés céljából. Aztán ráadásul az a sárga nyakkendő! A hódítani akarás nyilvánvaló ki fejezője.

De hát hogy a dologra térjek, elmondom, hogy van ennek az én feleségemnek egy kellemes barátnője. Ott lakik velünk egy házban. Gyö-

nyörű kis barna, özvegy menyecske, akinek meglehetősen vagyona van, s a ki ennek következtében szabad óráiban (egész napja csupa szabad órákból áll) egyebet sem tesz, mint a divatlapokat tanulmányozza. Egy ilyen alkalommal föltűnik neki a legújabb kalapminta. Széles, fekete csipke kalap, sárga szálaggal és sárga virágdíszszel. Nosza, a divatárusnőnél menten meg is rendelte, s már két nap mulva a fején volt. Szalad a feleségemhez megmutatni. Annak szörnyen megtetszik, s nyomban elhatározzák, hogy ő is csináltat magának egy hasonlót. Délben, ahogy ebédelni baza mentem, a feleségem rendkívül kedvesen fogadott, pedig akkor is csak éppen hogy fegyverszünet volt köztünk. Biztos voltam benne, hogy meg akar pumpolni. Csakugyan! Mire a marhahúst megettük, már akkorra engedélyezve volt a feketesárga kalap, s mire a kaszinóba indultam, addig a legfényesebb logikával azt is bebizonyította, hogy neki ahhoz a kalaphoz — tekintve, hogy az idő oly hirtelen tavaszra fordult — egy új tavaszi rubára okvetetlenül szüksége van. Ennek a fejében azonban megígérte, hogy az őszig nem fog tőlem kérni semmit.

oldala. A város közönsége elvárhatja az ő hatóságától, hogy ezuttal is fejtse ki akcióit az elszállásolás kellemetlenségeinek távoltartása érdekében. Pilis-Csabánál hónapok számra táborozhat a katonaság künn a szabad ég alatt sátrakban; vajjon nálunk erre a néhány napra okvetlenül magánházakba kívánkozik a hadsereg? De meg ha ez már elkerülhetetlen szükség, hát nem építhetné a város ideiglenes fahelyiségeket? részben közköltésen s részben ugyancsak a háztulajdonosok hozzájárulásával, a mihez még a kincstár által fizetendő lakáspénzt is hozzávehetnék.

Nem lehet tudni, hogy a háztulajdonosok, akik most ugyan eltűrik a várható kellemetlenséget, nem szívesebben fizetnének-e inkább, csak hogy az ezernyi kellemetlenségtől megszabaduljanak, sem hogy pár krajczár kincstári fizetségért olyan nyugót vegyenek a nyakukra, ha csak pár napra is, mint amilyen a katonatartás. Romlik ott lakás, butor, pusztul, vész ott minden, ahova a legénység beteszi a lábát; nem lehet azt ellenőrizni. Az a kár, amit a törvény jóvoltából elszedni kénytelen a lakosság, föléri, tán meg is haladja azt az összeget, amit egy-egy háztulajdonosnak fizetnie kellene egy ideiglenes sáttortábor költségeihez.

A hatóságnak ez iránt érdeklődni kellett volna; költségvetést készíttetnie ilyen ideiglenes barakkról, s fölhívást intéznie a közönséghez (mert hiszen ez nemcsak házi urát, hanem bizony a zsellér-lakót is érdekli és érinti), s így megtudnia, vajjon a terv keresztülvihető-e. De a hatóság nem tett semmit, a lakosság megkímélését ilyenkor nem viseli a szívéen, csak mikor bizonyos regále megváltásról és kezelésének módjáról van szó; durván rászózza a közönségre a nyugót, hadd viselje, hiszen a kaszárnyaépítő nagyúr már úgy se sokáig szándékozik viselni egy város igazgatásával járó gondokat, hát ez a „kis kellemetlenség” is valószínűleg nem igen fog már az ő fejének fájni.

Halottas-menet pap nélkül.

Furesa halottas-menettel találkoztunk pénteken délután a fő-utcában. A halottas kocsi az elhúnyt hozzátartozóival pap nélkül, kereszt

nélkül ment ki a temetőbe, holott az elhúnyt római katolikus volt. Utána jártunk a különös eset eredetének, s megtudtuk a következőket: A temetés a citrom-utcából indult ki s a temetést rendező intézet emberei — az ősi (bár elég furesa) szokást követve, mely szerint, ha csak útba ejthető, minden halottat a főutcán keresztül visznek ki — fölfelé indultak a halottal. A végső szertartást végező pap azonban tiltakozott a kerülő út ellen, s bár a halottas kocsi már fölfelé indult az egész részvevő közönséggel, s bár többen figyelmeztették a régi szokásra és kérték, hogy ne ellenkezzék ezzel, mert kellemetlenség származhatik belőle, mégis a segédkező papokkal és a ministráns-gyerekekkel különvált a menettől s az országúton ment ki a temetőbe, ahova csak pár perczel később érkezett ki a főutcának került halottas menet. Az elhúnyt hozzátartozói s a halottat kísérő közönség meglehetősen ingerültséggel fakadt ki a temetést végző pap ellen s — mint mondják — többen még tettelegességre is akartak vetemedni, ami ugyan eléggé sajnálatos lett volna, de a higgadtabbak visszatartóztatták őket.

Nem említünk neveket, mert nem szándékunk rekriminációkba boesátkozni — lévén az imiggy eljáró papnak saját hatósága, mely itél az eljárás fölött. Egyszerűen helytelennek tartjuk az eljárást, mert botrányt provokált, holott a dolognak — ha az illető pap ezuttal még eleget tesz ugyan a régi szokásnak, de utólagosan fölemeli szavát e szokás megszüntetése iránt — más megoldását is találhatta volna.

Mert hát van is néminemű igazsága annak, aki — ha t. i. nem pusztán önzésből — agitál az ellen a fura szokás ellen, hogy minden halottat ma már a főutca felé kergetnek, ha akár a temető közvetlen közelében van is a ház, ahonnan a temetés kiindul; mert még ez sem gátolja a közönséget abban, hogy ne kerüljön valami úton a főutczába, s úgy vigye a halottját vissza a temetőbe.

Ez a szokás már régóta bántja a szemünket, s ez a most keletkezett konfliktus ad alkalmat arra, hogy elmondjuk a véleményünket s a rendőrségnek megint megmutassunk egy pontot, melyben nem intézkedett soha, kivéven egyes esetekben az ad hoc intézkedéseit.

Elismerjük, hogy a főutca a városnak egyik főútvonala a budai külvárosi vásártér, tehát a temető felé; hogy a mellék-utczák, melyek ebbe beszakadnak, oly zeg-zugosak, oly szűkek, kövezet dolgában oly gyalázatosak, hogy

mindenki, aki kocsin megy, vagy valamit kocsin visz, örül, ha kivergődik belőlük s újra lélekezik, ha a főutczába bekanyarodhatott. Hogy ez a körülmény elősegíti az embereknek még a gyászban is ébren lüktető hiuságát, melylyel azt a szegény halottat megvándoroltatják a felvárosra át — az bizonyos. Csakkogy fordítsuk meg a dolgot és ne engedjük, hogy pusztán hiuságból mellőzzenek a halottas meneteknél olyan útvonalakat, amelyekre nem állanak azok a főtebb említett jelzők. Nagyon sok út vezet Romába is meg a temetőbe is, s a rendőrség dolga szabályrendelettel, vagy ha ez nem lehetne végleges szabály, minden egyes esetben megállapítani, mely utcákból, ezek mely részéből milyen utcákon át vonulhatnak a halottas menetek.

Mert az nem járja, az sérti a jó ízlést, bántja az emberek lelkét, akik a főutczában laknak s akiknek ott állandó dolguk van, hogy minden temetést — napjában négyet-ötöt is — mind okvetlenül arra visznek a főutczán végig, holott akár a Mária-utczán, akár az országúton is kényelmesen elvihetnék a halottat. Akik Barossnak a fővárost élénkítő zónarendszerét itt is aplikálni akarják, azok nagyon félremagyarázzák azt a szeniális művet, mert a főutczát azzal a sok halottas menettel nem élénkítik, hanem elkomorítják. Mikor egy-egy idegen a főutczába megy avagy éppen ott vesz szállást, úgy délutánonként azt kell hinnie, hogy kolera ütött ki a városban: egyik temetés a másikat éri. Pedig hát a dolog nyitja nem egyéb, mint némiképen a hiuság a gyászban, mely botrányos és kegyetlen; de leginkább a temetkezési intézeteknek a reklám-hajhászata. Szinte versengenek ezek abban, hogy melyik tud napjában több halottat bevinni a főutczába, s ha van egy halottjuk leut valahol a város szélén, hát onnét is fölterelik a menetet, akár milyen oktan kerüléssel is, a főutczába.

Ez ellen pedig tiltakozik a jóízlés, aminek a rendőrség — sajna — hijjával van, s tiltakoznak a főutczai lakók, akik meg bőviben vannak a halottas meneteknek. Szüntessék meg ezt a falusi divatot, mely már-már botrányossá kezd válni; mert szörnyen bosszantó az az emberre, hogy nem mehet el a főutczán anélkül, hogy minden öt perczen valami temetési menetbe ne botoljék bele, ami elvégre — minden paradéja mellett is — nem valami kellemes látvány. A rendőrség ossza el ezeket a sötét, komor vándorképeket, hogy legalább kevesebb jusson a főutczára, mint eddig.

A ruha a kalappal el is készült, s mikor a feleségem fölpróbálta előttem, még én köszöntem meg neki, — oly csinosan állt rajta. Az asszony boldog volt, no meg én is boldog voltam abban a tudatban, hogy az őszig nem kell se kalap, se ruha a feleségemnek.

Csak hogy „l'homme propose, dieu dispose.” A szép tavaszi idő hirtelen átváltozott csunya esős idővé; minek következtében egy borus pénteki napon, mikor a hivatalból haza mentem, vagy tíz darab különböző színű és hosszúságú női fölöltőt találtam otthon, melyekből a feleségem választani akart. Megütözött kérdésekre aztán előadta, hogy csak nem kívánhatom tőle, hogy új ruhájához és kalapjához a tavalyi fölöltőjét használja. Aztán a melyiket kiválasztotta nagyon is olcsó, csak 45 forint. Kereken megtagadtam. Ő eleintén duzzogott, aztán sirt, de én férfiasan ellentálltam, s nem lágyultam el, mint rendesen. Később hizelegni kezdett, megölelt, megcsókolt, nem is egyszer, hanem én mégis hajthatatlan maradtam. E miatt aztán a válasra került a sor, de én hősi elhatározással megparancsoltam a cselédnek, hogy vigye vissza az üzletbe valamenynyit fölöltőt, s csak mikor e parancsom teljesedésbe ment, iramod-

tam neki s a kaszinóig meg sem álltam. Ott beleereszkedtem egy kis nemzeti színjátékba, s minekutána rövidesen elvesztettem valamivel többet, mint a mennyibe a fölöltő került volna, elindultam hazafelé.

Az úton el kezdtem gondolkozni. Ime, ez a nemezis sujtó keze, a miért nem vettem meg a fölöltőt az asszonynak. Szegény kicsikém! Pedig tiszta igaza van! Hát hiszen csak nem is mehet az utcára olyan szép asszonyka kopott fölöltőben. Aztán meg milyen édesen kért! Szegényke! megyek, s az általa kiválasztott fölöltőt elküldetem neki.

Úgy tettem, a mint kigondoltam. Mikor mindezt szépen elvégeztem, boldog elégteliséggel indultam haza, előre gyönyörködve azon a meglepetésen, melyet nőm mutatni fog, ha majd a boltosinas belép a fölöltővel.

A mint a lakáshoz közel érek, látom, hogy az én sárganyakkendős gavallérom megint ott sétál az ablak alatt, a feleségem meg kinéz az ablakon és eltűri, hogy az a szemtelen fiézkó olyan . . . olyan illetlen pillantásokat vet reá. Elfogott a szittyá düh, és elkecsere-dsem irgalmatlan voltában megfordultam, s rohamtam visszafelé, be egyenest egy vendéglőbe.

Ott letültem egy utcára néző ablak mellé, bort kértem, s ittam sokat, nagyon sokat — mint boldog ifju koromban, mig végre tisztességes spiczet kaptam. Este felé cigányok vetődtek oda. Ekkor kezdődött még csak a haddelhadd! Épen mikor lelkemen egy kurjantással akartam volna könnyíteni, hát meglátom az ablak alatt elmenni az én házi boldogságom megrontóját a sárganyakkendős amiczét, karján egy barna nővel, kinek fején szakasztott olyan swargelb kalap volt, mint a minőt az én feleségem legutóbb csináltatott.

Szörnyű gondolat villant át agyamon. E nő az én feleségem, aki fölhasználva otthon nemlétemet, légyottra megy ezzel a gigerlivel. Fölugrom s rohanok kifelé. Az ajtónál elfog a fizető pinczér. Annak odadobok egy tizest s kapom a fölöltőmet. „Nem elég” — kiáltja a pinczér. — „Hát majd visszajövök és számolunk!” — Az megragadja a kabátomat. A kezében hagyta s rohanok kifelé. Az utca vége felé még láttam a karöltve gyorsan haladó párt. Ész nélkül vágatok előre, miközben egy mellék utcából kijövő öreg urnak neki rontok, azt földöntöm, s magam rohanok tovább. Szembe velem jön egy fiatal ember. Az tán azt hitte,

HIREK.

— **(A koronázási emlék-ünnep)** alkalmából a pécsi izr. bitkózság is rendez istentiszteletet, még pedig június hó 8-án d. e. 11 órakor a zsinagógában. — Mohács városa az általa rendezendő ünnepély költségeire 200 frtot szavazott meg, s bizottságot küldött ki, mely az ünnepély rendjét megállapítsa. — Siklóson az ünnepély napján reggel százegy mozsárlövés fogja jelezni a nagy napot. A templomokban megszólalnak a harangok; a katonaság és az összes hatóságok hálátadó misét hallgatnak; délután a tűzoltóegylet és az iparos olvasókör nagy jünialist rendez, este pedig 8 órakor kivilágítják a várost, ami esti 10 óráig fog tartani. — A király koronázásának huszouötödik évfordulóját még a közös hadsereg is ünnepnapnak tartja; ilyenek rendelte el a legfelsőbb katonai hatóság. A legénységnek semmi dolgot sem szabad végeznie e napon, a rendezendő ünnepélyekre azonban az ezredek nem vonulhatnak ki, mert ily kivonulásokat kizárólag csak a legfőbb hadúr rendelhet el; a hatóságok kérelmére azonban az ezredek kivonulását megengedik.

— **(Az ügyvédi kamara köréből.)** A pécsi ügyvédi kamara közölni teszi, hogy Jilly Alajos ügyvédet, Pécs székhelyűvel, a kamara lajstromába folytatónak fölvetették.

— **(A juristák tánczestélye)** szombaton este folyt le a kaszinó nyári kert-helyiségében. Ez első nyári tánczestély jótékony célra volt szána, még pedig az immár közel 500 taggal bíró Mecsek-egyesület javára, és mégis különös, hogy a mulatságon oly gyér számban jelentek meg a Mecsek egyesület tagjai. Szegény juristák izadtak is az estély kezdetén, mert már-már attól tartottak, hogy erős deficizitnek néznek elébe. Később azonban, úgy a hogy mégis összegyűlt a publikum, s a jegyek halmaza is csökkenni kezdett a pénztárnál. A francia négyest kint rendezték az arnyas kertben, hol a Farkas-Jónás cigánybandája húzta a talp alá valót. A négyest 22 pár tánczolta. Résztvettek benne: Balogh Vima, Eizner Dóczy nővérek, Erőssy Margit, Handverk Ella, Häfner Margit (Oszró), Hegedüs nővérek, Hinka Mariska, Kovácsffy nővérek, Marossy Mariska, Martinecz Karola, Reif Olga, Sável Kornélia, Simontay Margit, Schunk Emma, Vogl N., Vursster Irma, Zsolnay Erzsike, Zsolnay Irma és Zsolnay Stefike. Mindamellett hogy oly kevesen voltak jelen a mulatságon, a táncz csak a hajnali három óra után ért véget.

— **(Országos vásár.)** Az áldozó csütörtöki vásárnak az idén igen kedvezett az időjárás, s különös a baromvásár volt élénk lefolyása. Rendkívül sok lovat és szarvasmarhát hajtottak vásárra, melyek nagy kellendőségnek örvendtek. Annál silányabb volt az ipar és kereskedelem forgalma. Különösen a pintéreknek

hogy valami üldözött rablógyilkos vagyok, s a mint mellette elrobogok, megmarkol. Nekifordulok, s ütlegelni kezdem, hogy kiszabaduljak a kezéből. Már akkor teljesen magamon kívül voltam. A féltékenység, a borgöz, meg a végletekig fölkorbaélt düh egészen elvették az eszemet. A földhöz vágtam a fiatal embert, s ott dulakodtam vele a porban hemperegve. Végre megérkezett két Buczko Berczike, a kik aztán lefűleltek, s minden rugkapálózásom dacára brevi manu bevitték a városházára. Ott aztán elmélkedhettem reggelig a történetek fölött. Másnap előállították s annak rendje és módja szerint — rendőri kihágás címén — 20 forint pénzbírságra.

Menten kifizettem, kocsit hozattam, s hajtattam haza. A mint belépek a szobába, a feleségem örömsikolylyal borul a nyakamba. Mint egy újkori fehér Othello visszalöktem s dörgő hangon kérdeztem tőle:

— Hol voltál az este úgy 6—7 óra felé?

— Én? Itthon! Vártalak téged, édes öregem!

— Hazudsz, becsstelen! Te az este légyotthon voltál azzal a fiatal nyomorulttal, a ki mindennap itt promeniroz az ablak alatt. Saját

megy rosszul az üzletük ebben a philloxerás világban, s ezért akadnak olyanok is, kik a vásár napjára inkább beállnak kocsmárosnak, mert így jobb tizletet csinálnak.

— **(Megberetvált püspöki szolgálatszemet.)** Szép az a bajusz, hiába; s a magyar fölfogás szerint úgy hozzácsontosodott már a bajusz fogalma a szépférfi fogalmához, hogy attól el nem választja semmiféle istencsodája módi, s ha valamelyik magyar ember — ha csak nem pap vagy teátrista — levéteti ha csak pár szálnyi bajuszát is, hát az egész világ azt zúgja rá: „Megcsufította magát!” A püspöki rezidenciában a napokban nagy volt a zúrza-var. Az a paracsolat jött, hogy a király koronázási jubileumára Budapestre viendő szolgálatszemet: kocsisok, inasok — vétessék le a bajuszukat, mert nem a magyar díszben fognak ott parádézni, hanem térdig érő nadrágban, gombos frakkban, strimliben, csattos kalocsniban és csapott sapodliban; a huszárok ezenkívül a kard helyett valószínűleg paraplít fognak a hónuk alatt cipelni. A szolgálatszemet ettől a rendelettől elrémült s nyomban összedugták a fejüket, hogy mit tegyenek. A parancs ismétlődött, nem lehet alóla kibujni. De azért ők még sem akartak megválni a bajuszuktól. Mi lesz velük? Meglett emberek, férjek, családapák kétségbeesve gondoltak arra a borzasztó parancsra — hiszen a bajusszal az egész boloozságuk vész el. Mit szól az asszony? hiszen az menten válik! Megpödrítették hát a bajuszt és a legöregebbik kocsist fölkeltek a kegyelmes úrhoz, ahol kijelentette az összes szolgálak nevében, hogy ők inkább koldusok lesznek, inkább megválnak a szolgálattól, semhogy a bajuszuktól megváljanak. Zavarban volt a püspöki udvar erre a kijelentésre. A legjobb kocsisok sztrájkoltak. Összekerestették az egész dominiumot, hogy fogjanak olyan embert, aki leberotváltatja a bajuszát. Sehol se találtak ilyent, csak a bácsfai pusztán akadt egy-kettő, akik szegény kocsisok s jó pénzért el hagyják csufítani magukat. Kikötötték azonban, hogy itt helyben még nem borotválkoznak, hanem majd csak Budapesten, s aztán a koronázási emléknap után addig maradnak fenn Budapesten, — a püspök kontójára — amíg csak újra meg nem nő a bajuszuk, mert világ csúfjának nem jönnek haza, de meg a feleségeik se eresztenék őket többé vissza a házhoz. Eddig a komikus része a dolognak. A szomorú az, hogy az ünnepi díszfogatok menetét rendező, magyar (?) mágnásokból álló bizottság követeli ezt a csútságot — azt határozván, hogy az összes főpapi fogatokon nem magyar díszbe öltözött huszárok, hanem csak roccocoba bujtott lakájok és kocsisok szerepelhetnek. — Az imigyen megnyirt pusztai komondorokból faragott pudlik holnap utaznak föl a fővárosba.

— **(A dalárda javára rendezendő diszelőadás)** nem — mint tervezve volt — június 15-én, hanem június 20-án lesz, mert a

szemeimmel láttalak, megismertem azt az aljas swarzelb kalapot, a mit most legutóbb vettél. Mit? Te még nevetni mersz?

— Hogyne nevetnék! Hisz az nem én voltam, hanem Vilma volt, a ki — mint tudod — még előbb vett egy ugyanolyan kalapot. Az sem légyottra ment, hanem egy soiréera egyik rokonához, azzal a fiatal emberrel, a ki udvarol neki, s legközelebb el is fogja jegyezni. De te hol voltál az egész éjjel át? Orrod meg van dagadva, a homlokod összekarcolva! Csak nem történt valami bajod?

Juj! de szégyeltem magamat!

— Nem, édesem — hebegtem — az este váratlanul parancsot kaptam — — ki kellett mennem — — helyszini szemlére — — ide a harmadik állomásra — — tudod: vonatösszetűtközés volt — — aztán a setétben megbotlottam és elestem — — — Onnan a plezur az arczomon.

— Szegény drágám! Igaz ni! a fölöltöt elhozták. Te igazán nagyon kedves vagy! Köszönöm édesem! Drága volt?

— Bizony drága! Nekem legalább nagyon sokba került!

Országh Bertalan.

közreműködését megígérő Náday Ferencz csak azon a napon jöhet le hozzánk.

— **(A Mecsek-Egyesület vasárnap kirándulásán)** 40-en vettek részt s a szentkúti erdő arnyas sétányain vigkedvű csoportok sétálgattak alá s föl, sajnálva a városban rekedteket, kik a kánikulai hőségben lépkedtek végig az olvasztókemenze hőségű, szorgalmasan öntözgetett (?) aszfaltburkolatot. A társaságnak csak kis része ment ki reggel, a legnagyobb rész — kiket hivatalos vagy más dolgaik visszatartoztattak — délután gyülekezett. A fiatalág társasjátékokkal mulatott, míg a nagyobb rész a padok mellé helyezkedve élvezte az izletesen elkészített ételeket és jó italokat, (melyeket két szeretetreméltó tagtárs szállított ki saját pinczejéből), mellette tele tüdővel szíván a pompás, friss erdei levegőt. Olyan jól érezték magukat a pár óri ismeretség után egymást régi ismerősöknek tekintő kirándulók, hogy $\frac{3}{4}$ -kor is alig lehetett megindítani a karavánt, mely a tervezettől eltérőleg nem a Makáron át, hanem a Remeteréren keresztül akart visszajönni a városba. Mit volt mit tenni? A vezetők meghajolva a nyilvánított óhaj előtt a szép üröghi völgyön fölfelé vették az utat s a Szentkút mellett a Remeterétre vezették a társaságot, melynek egyes tagjait bizony meglepték a remeteréti cigányeczaládok putrikjai, életmódjuk és szokásaik. Rövid itt tartózkodás (hogy ne mondjuk etnografiai tanulmány után) szép erdei sétauton a Daindillon keresztül jött a vigkedvű társaság, melynek jókedvű danája fölkelte a már nyugvásra tért madárvilágot. Negyed 10 órakor a Kardos út felső végén gyönyörködhetek a kirándulók a kivilágított város szép látképén, mely a szerpentinút különböző részein más és más szépséget tár elénk. 10 óra volt, mikor a majdnem fele részben nőkből álló társaság a Széchenyi téren egymástól azzal vált el: a jövő vasárnapi viszontlátásra. A nők közül ott voltak: Eizner Dóczy, Eizner nővérek, Girardi Józsefné, Koharics Jánosné, Nagy nővérek, Német Gyuláné, Szieberth Nándorné, Szieberth nővérek, Szirigszt Lajosné, Ziglierné leányával s mások.

— **(Újabb utjelzések.)** A Mecsek-Egyesület a következő utjelzéseket foganatosította: Kardos-utról kék szinnel a Dömörkapuhoz, sárgával a lapisi vadászházhoz, a lapisi vadászháztól (a vadászlak mögött) kék-fehér szinnel a kozári vadászházhoz és piros szinnel le a Remeterétre s innét Orfű felé. Ezen utból kiágazólag fehér szinnel a büdöskuthoz, végre a Tettye, Dömörkapu, Kis-rét-ut fehér szín vörös négyszögben jellel van jelölve.

— **(Színházi műsor.)** Ma szerdán: „Színházi Képtelenségek“ kacagató énekes bohózat 3 fölvonásban. A főszerepekben: Honti Mari, Dezséri, Perényi, Breznai, Hatvaninéval. Csütörtök: „Lear király“ Shakespeare tagédiája Molnár Lászlóval a címszerepben, a többi szerep Somogyi, Breznai, Dezséri, Daróczy Ilka, stb. közt oszlik meg. Pénteken: „Váljunk el“ Sardou pompás vigjátéka 3 fölvonásban, melynek főszerepeit Somogyi, Kalmár Piroka, Balla játszik. Szombaton „Kis molnárné“ másodsor, Celesztia szerepében Kocsis Etellel. Sardou hírneves drámájából a „Thermidor“-ból a színpadi próbák már megkezdődtek, nemkülömben megkezdődtek az ének tanuló próbák az „Erminy“ című 3 fölvonásos amerikai operettből, melynek fülbe-mászó s Amerikában rendkívül népszerű zenéjét: Jakobovszky, az Angliában élő lengyel születésű zeneszerző írta. A libretto igen mulatságos, telve jobbnál jobb szerepekkel. A fordítást Ujvári Béla soproni főreáliskolai tanár végezte, még pedig oly ügyességgel s magyaros zamattal, hogy a darab hasonfajtájú társai közül előnyösen válik ki. A koronázási jubileum alkalmából 7-én ünnepi előadás lesz nagy tablókkal; színe fog kerülni a „Mátyás király lesz“ színmű Szigligetitől. 8-án pedig nagy diszelőadás lesz más néma képletekkel. Előkészületre kitűzetett Szigligetinek itt még nem adott pályanyertes 5 fölvonásos drámája: A fény arnyai.

— **(Kirándulás Harkányba.)** A Mecsek-egyesület pünkösd másnapján társas kirándulást rendez Gyüdre és Harkányba. Indulás hétfőn reggel fél 6-kor a vasúton Átaig, innen teljesen arnyas 2 órai erdei sétával ér a társaság a Gyüd fölötti magaslatra. A hölgyek innen kocsin; a társaság egyéb tagjai gyalog

rándulnak át Harkányba. Innen estefelé az egész társaság kocsi a trinitási hegy-aljig megy, onnan gyalog az állomásra. A rendezőség kéri a tagokat, hogy Valentin kereskedésében előre jelentkezzenek; hogy a szükséges kocsik számáról tájékozást lehessen szerezni, s kéri egyszermind a tagokat, hogy az egyleti jelvényt is — zavarok elkerülése végett — tűzzék föl. Egyéb értesítéseket, valamint a plünkös első napján a Mecsekre rendezendő kirándulásra vonatkozó tudósítást a rendezőség a Valentin kereskedése előtt kifüggesztendő fekete táblán fogja közölni.

— **(Nagy köd és a gabona.)** A múlt kedden éjjel leereszkedett köd, mely vidékenként nagyobb is volt, mint a mely városunk fölött terjedt el, nagy károkat okozott a rozsban. A köd ugyanis a legtöbb rozsvetést éppen virágzásban érte. De ártott a buzának, téli árpának gyümölcsnek és szőlőnek is többé kevésbé. Mohács vidékén, mint az ottani újság írja, a rozs nem szenvedett valami nagy kárt, mert még alig virágzott itt — ott. Kaposvár vidékén azonban a rozs virágzásban volt s tartanak attól, hogy ott nagyon ártott az egész szemhátárt ellepő köd.

— **(Esküvő.)** Szombaton délután vezette oltárhoz Nötter Jenő, a „Pécsi kölesösök segélyező egyesület“ tisztviselője menyasszonyát, Váry Marikát, Váry Gyula kir. táblai bíró leányát. Az esketést, mely a belvárosi plébániatemplomban ment végbe, Mageuheim plébános végezte. — Szombaton vezeti oltárhoz Peitler Imre kir. aljárásbíró aráját Cseresnyés Erzsike kisasszonyt, Cseresnyés kir. ítélőtáblai tanácselnök leányát.

— **(Veszélyes betörő cigány.)** A pécsi kir. törvényszék Ráfáel József nevű kóbor cigányt, a ki már számos bűncselekményt követett el erélyesen köröztette, s a hivatalos rendőri közlöny alapján fölhitva a hatóságok figyelmét a gonosztevő személyiségére. Sokáig körözték a veszélyes betörőt, a ki elhagyva a többi cigánykollégáit, egy magába követte el betöréseit; míg végre a napokban sikerült őt a rendőrségnek Nagy-Dorogh községben elfogni, s az igazságszolgáltatásnak átadni.

— **(Halálozás.)** Schlauch Imréné született Hengl Luiza, Schlauch Imre építőmester neje, rövid szenvedés után, váratlanul 39 éves korában elhunyt. A java korbeltől, őt gyermek anyja, a pécsi társaság egyik kedvelt nőtagja volt. Temetése közrészvét mellett vasárnap délután ment végbe. — Szigvárt Ignác nyug. vásáros dombóli körjegyző e hó 27-én elhunyt Pécsen. — Gruber Jenő, pécsi katonai műszaki akadémikus, Gruber Gusztáv pécsi ítélőtáblai bíró 21 éves fia hosszas szenvedés után elhunyt Pécsen.

— **(Katonazene a sétatérien.)** A csütörtökön tartandó sétatéri zene műsora a következő 1. Lobkovitz induló Milieről. — 2. Francia négyes Millöckernek „Sontagskind“ (Burokban született) című legújabb operettjéből. — 3. Nyitány „Tell Vilmos“ból. — 4. „Kaiser-Walzer“ Strausz Jánostól. — 5. Készlet a Weber-féle „Büvös vadász“ operából. — 6. „Mein Liebling“ polka Schlogl-tól. — 7. Magyar induló egyveleg Dubeztől. A zene kezdete délután 6 órakor.

— **(A Magas Tátrába)** tervezett kirándulás, tekintettel a koronázási emlék-ünnepély megváltoztatott programjára, június 15-ig napjaira halasztatott, miről a Mecsek-egyesület ez uton is értesíti a kirándulásra jelentkezett tagtársakat. A program többi pontja megmarad. Indulás Bpestről június 15-én esti 7 óra 45 perczkor. Ez elhalasztás következtében jelentkezéseket még elfogad az egyesület titkári hivatala. (Kiss József tanár, Király u. 37.)

— **(A hirdetett tűzijáték)** rendezői holnap érkeznek Pécsre s mindjárt megkezdik a Tettyén a szükséges eszközök fölállítását. A rendkívül érdekesnek ígérkező tűzijáték iránt nagy az érdeklődés, s a jegyek máris szép kelendőségnek örvendenek. Az ülhelyek Valentinél, a többiek Rézbányai, Köszl és Gyimóthy kereskedésében kaphatók.

A pécsi izr. jótékony nőegylet vasárnap f. é. jun. hó 12-én saját pénztára javára a gyermekkert helyiségében, Farkas Sándor és Jónás János egyesített zenekarának közreműködésével, táncozzal és sorsjátékkal egybekötött kerti ünnepélyt rendez, a melyre a nagyérdemű közönséget meghívja a választmány.

Kezdeté d. u. 4 órakor. Ételeket és italokat mérsékelt áron a nőegylet szolgáltatta ki. Belépti jegy személyenként 50 kr, melyhez 1 sorsjegy is járul. Gyermeknek a felét fizetik. 1 sorsjegy ára 10 kr.

Nagy Peterden május hó 15-én szépen sikerült majális rendeztek a népiskola javára. A majális — a fölülfizetéseket ide nem számítva — 10 frt 50 krt. jövedelmezett a népiskola javára. Fölülfizettek: Jeszenszky Ferencz orsz. gyűlési képviselő 9 frtot, Beukó Gyula ügyvéd 3 frt 50 krt, Gebauer Tivadar 2 frt 50 krt, Bujánics Tamás 1 frt 50 krt, Borsós István 2 frtot, Rameszhoffer Sándor 2 frtot, Nagy Károly 1 frt 50 krt, König Gyula 50 krt, Benyovszky Elemér 50 krt, Kollár György 1 frt, Fried Dávid 50 krt, Biczó Kálmán 50 krt, Munkácsi Lajos 50 krt, Kecskeméthy József 50 krt, Tobak Ferencz 50 krt. — Végül Nádossy Kálmán 2 frtot, Tischmann Adolf 5 frtot, Szilágy György 1 frtot küldtek. A rendezőség ez uton is hálás köszönetet nyilváníttja a nemes szívű adakozók áldozatkészségeért.

Régi koponyák.

Tegnap ezzel a kérdéssel szólított meg egy mély tudományú úr:

- Láttá már a csontokat?
- Miféle csontokat?
- Hát amiket a házivízvezetétem készítésekor a kapum előtt kiástak.
- Vagy úgy?! Természetesen.
- Bámulatos csontok! Évszázadosak. Valami nagy csata lehetett ott.
- Valószínű!
- Mondják, hogy Batu khán koponyája is köztük van.
- Lehet.
- Hallott valamit Batu khánról?
- Igen. Úgyes ember volt!
- Inkább vakmerő!
- Mindegy. A hölgyek mondják, hogy csak a vakmerő ember lehet úgyes!
- Hiszem. De Batu khán nem az asszonyok körül ügyeskedett.
- Elég ügyetlenül tette.
- Ő a csatatéren volt hatalmas! Eneek számtalan bizonyítékát is adta.
- Próbálta volna az asszonyoknál. Nehezebben ment volna.
- Ön folyton az asszonyokról beszél!
- Ön meg folyton Batu khánról. A közönségre bizom, hogy melyik téma kellemesebb.
- De tegye meg a kedvemért és beszéljen velem most Batu khánról...
- Ha ön megígéri, hogy aztán az asszonyokról beszélget velem.
- Nem értek ehez!
- Én meg, megvallom, Batu körül volnék kissé ügyetlen.
- Ön tréfál!
- Soha. Pörül jár az, aki tréfát űz az asszonyokból.
- Nos jól van. Hát csak egyre feleljen. Tudja, hogy szörnyen érdekelnek a történelmi emlékek. Csakugyan hiszi ön, hogy az Batu khán koponyája?
- Őszinte véleményemet akarja hallani?
- Természetesen.
- Nos hát: — nem hiszem!
- Oh!
- Az egy rendezett társadalmi viszonyok között élt békés férj koponyája!
- Miért?
- Mert még most is — szarvai vannak!

MŰVÉSZET, IRODALOM.

„A kis molnárné.“*)

— Referáda a főpróbáról. —

A szerkesztőm, szenzációs újdonságok hiánya miatt (a melyeknek dobra ütése legtöbbször az én szakomhoz tartozik), meghagyta, hogy nézzem meg „A kis molnárné“ főpróbáját, s az ott szerzett impressziókat vessem papírra, hogy — ha már az előadásról még nem is írhatunk — legalább beszámoljunk a főpróbájára.

*) Ez a legújabb operette nálunk tegnap este került először színi.

val, ennek a kedves zenéjű legújabb operettnek, mely tegnap este, mikor ezt az újságot nyomtatták, került először színi az arénában.

A parancs elhangzott s én már az aréna kilincset fogtam.

Belépve a hős asylumba, elsőnek Kocsis Etelkával találkoztam. A kedves kis primadonna-jelölt, a ki az új operettben Czeleszta szerepét fogja adni, ott ült a hátulso padok egyikében s kíváncsian várta a főpróba kezdetét. Ő t. i. az első előadáson csak passzív szereplő, aktive csak a második előadáson fog szerepelni.

— No én azt hiszem — szóltam hozzá — hogy ez az új operette kitűnően fog holnap sikerülni, nemcsak anyagi, hanem erkölcsi tekintetben is.

— Láttá már?

— Nem bizony, még nem láttam!

E válaszom után kegyetlenül kinevetett ártatlan mosolyával és kis vártatva így szólt:

— Tudja, egy új darabbal úgy vagyunk, mint a leánynyal: addig nem ítéltünk felőle, míg nem láttuk.

És aztán tovább nevetett az én elszalasztott mondásomon. E bölcs axioma hatása alatt élveztem aztán végig a Sztojanovics új operette-jét „A kis molnárné“-t, melynek librettoját Radó írta.

Ebben az átírt operette szövegében a következő bohóságokról van szó: A fejedelem (Kallai Lujza) nagyon csapodár természetű, a mi az ilyen operette-fejedelmeknél már megszokott dolog. A csapodár fejedelemcske Brassó körül vadászik s mikor egy éjszakára betér a városba, a „vadállományban“ szemet szúr neki a szép kis Czeleszta, (Sugár Aranka, akit más előadásokon majd Kocsis Etel vált föl) a ki a legliliosabb leányzó, de a kis molnárné címet előlegezik neki, minthogy jegyben jár egy ostoba molnárral, a ki azonban ötszáz aranyért lemond telekkönyvileg előjegyzett férji jogairól és így a kis molnárné Oláh Péter lovag (Perényi) feleségévé lesz. A csapodár fejedelemnek persze fölkapik az álla a kis molnárnéra nézvést, de rögtön kárpótlást talál abban hogy főudvarmestere Bicski András (Dezséri) titokban — megnősült.

Ennyiből áll az operette meséje, a melyben voltaképen egy asszonyi vignetta alatt forgalomba kerülő leányzó — mint minden operettben — csak a harmadik fölvonás után jut szerető férje karjai közé. A fálbemászó zenét hozzá az ismert nevű Sztojanovics Jenő írta, mely általános tetszésben részesült mindenütt. A gyönyörű keringő (Kocsis Etel és Sugár Aranka entrée-ja), a csegettyű dal és a románca a rózsáról az operette-nek valóságos gyöngyei.

Hogy milyen lesz a siker?

Erre nézve, tudja szerkesztő úr, csak azt mondok, a mit Kocsis Etelka oly elmésen mondott: az új darabbal úgy vagyunk, mint a leánynyal; addig nem ítéltünk felőle, míg nem láttuk. Igen látnunk kell!

Kéry Gyula.

Mukányi, Csiky Gergelynek egyik legjobb vigjátéka szintelen, botlásokkal teli előadásban került színre pénteken, szép számú közönség előtt. A vigjátéki személyzet, melyről pedig eddig mi is csak dicsérőleg szólottunk, s melyet a közönség is azzal dicsér, hogy a vigjátékok előadására majdnem állandóan nagy számmal megy el a szinkörbe — ezúttal nem szolgált rá a dicséretre. Dezséri Mukányija lanya alakítás volt. A nagy meleg bágyasztó hatása látszott meg rajta is épp úgy, mint a nézőtérben, melyől abban a hőségben lehetetlenség volt volna kivánni, hogy „fölmelegedjék“ a vigjáték s az előadás hatása alatt. A többi szereplők

közül Kalmár Piroska és Daróczy Ilka váltak ki eleven játékkal.

A **Parasztbecsület**, mely szombaton negyedszer került a műsorra, kezdi veszíteni vonzó hatását. Előttal a lehűtött levegőjű szinkörben nagyon kevesen hallgatták e remek dalművecskét, melynek szépségei pedig a többszöri hallás után még inkább emelkednek ki. Santuzát ezúttal Sugár Aranka énekelte, kezdő énekesnőhöz képest elég jól; de itteni elődjével összehasonlítva gyengébben. Ének dolgában is hagyott hátra kívánni valót, játéka pedig még nincs a fiatal énekesnőnek, mert hisz nem is lehet. Egészen véve nem a megcsalottságában szenvedő, kesergő olasz leányt láttuk benne, hanem valami kötődő hajadont, aki ráérőszakolja magát régi kedvesére. A többi szereplőkről nincs mit újat följegyeznünk. — Az opera előtt Holéczy Ilona, Kalmár Piroska és Balla a „Szikra“ című vigjátékot, Pailleron szellemes művét adták, nagy sikerrel. Különösen remekelt benne Kalmár Piroska (Antoinette), jeles volt Balla is, gyengébb volt Holéczy Ilona; de az összjáték nem szenvedett kárt, mert az — mint egy 3 szereplővel dolgozó vigjátéknál várható is — igen jó volt.

A **Királyfogás** operett és a **Náni**, Follinus népszínműve ment a vasárnap folyamán, az előbbi délután kis közönség előtt, az utóbbit este elég szép számú publikum nézte. Az esti előadás is sikerültebb volt, mint a délutáni. Hatvani Ede (Józs) és Honti Mari (Náni) dalait erősen megtapsolták, Dezséry (öreg sváb) nótáit és táncját is megújrátta a közönség, s Pécny Kálmán (Sándor) ügyes játékaival gyakran megnevettette a közönséget.

Fedora hétfőn kisebb közönséget vonzott mint a multkor, pedig most Somogyi játszta Ipanov Lorist. Mindazonáltal így is, ha kiéri de intelligens társaság nézte meg azt a jó előadást, melynek sulypontja Daróczy Ilkára és Somogyi-ra esett. Daróczy I. Fedoráján is meglátszott, hogy alkalmasabb partnerje akadt Somogyiban, mert a vele való jelenéseket markansabban színezte. A színész is az illúzió hatása alatt áll, s ha a vele játszó környezet nem képes őt illúziójában tartani, ő maga is kiesve a nézőt is elrántja magával. Olyan nemes előkelő Lorisért, aki nem reczital a szerepéből, hanem a képzelt lelkiállapot szerint beszél, suttog, érzeleg, kitör, amilyen Somogyi volt, annak a szerelméért lehet Fedorának esengenie, annak az életéért lehet Fedorának remegni. Szok a páros jelenetek, melyek Ipanov és Fedora közt lefolytak, méltó tapsokat keltettek Somogyi és Daróczy javára. Az összjáték mely különösen az első felvonásbeli vallatásnál próbálja ki a színészetet, most is oly mintaszerű volt mint a multkori előadásánál.

* **Pintér népszínműve.** A mi volt baritonistánk, Pinter Imre, aki nemcsak a színpadon ügyes ember, hanem az íróasztal mellett is sok szépet produkál, s mint ilyennek több apróságát mi is közzétűk tárczarovatunkban, most egy népszínművel állott elő, „Szellő Judit“ cíművel, melyet Keresztesi színigazgató, a kihez Pintér szerződött, elfogadott előadásra.

* **„A szibériai ólombányákból“** cím alatt ritkaságszámba menő, rendkívül érdekes könyv jelent meg Budapesten a „Pallas“ irodalmi és nyomdai részvénytársaságnál. A kötet Vaszilij Jakszakovnak, a III. Sándor császár megöletésében való bűnrészesség címén örökös kényszermunkára ítélt orosz tanárnak, a számkivetés útjában és a szibériai ólombányákban, uton utfélen talált papírrongyocskákra, ólomdarabkákkal titkolt irt leveleit és rajzait tartalmazza, amelyek megrázó dolgokat közölnek az olvasóval az orosz igazságszolgáltatásról, a száműzöttekkel a számkivetés útján és az ólombányákban való vérlázító bánásmódról, s egyáltalában az oroszországi állapotoknak a művelt világ előtt a legutóbbi időkig sikeresen titkolt legsötétebb részleteiről. — Bevezetésül és befejezésül Jakszakov életének, halálának és iratainak a történetéről van két közlemény a kötetben. A kötet ára 1 frt. Kapható minden könyvkereskedésben.

* **„Az új pénzünk. A valutaszabályozás népszerű kitéje“** cím alatt hasznos kis füzet jelent meg Budapesten a Pallas részvénytársaság kiadásában Kálnoki Henrik, az „Egyetértés“ közgazdasági rovatának

vezetőjétől, aki e kis kitéje rövid s könnyen érthető fejeleték alakjában bevette mindazt, amit egyrészt a javaslatok az új pénzek alakjáról és értékéről tartalmaznak, másrészt az új pénzrendszer behozatalának küszöbén szegénynek és gazdagnak egyaránt tudni kell. A füzet ára 20 kr.

* **Könyvek katonák számára.** A Pallas irodalmi részvénytársaság kiadásában megjelent Müller Laskay „Fegyvertan“ „Formulae nosocomiales“ (gyógyszerek receptjei) Schmidt „Vizsgálódás,“ Lőgy és löisme, Katonai szótár.

* **Álló írásu ábécéskönyvek.** Az írva olvasás tanítás legújabb jelszava: az álló írás ritkán tapasztalt gyorsasággal hódít a tanügyi körökben. Ez ügy szolgálatába áll Szirmai Józsefnek a Franklin-Társulatnál épp most megjelent három álló írásu ábécéskönyve, melyek egyike magyar (20 kr.), másika német betűs (25 kr.), harmadika latin betűs német (25 kr.) kiadás. Ajánljuk azokat az álló írás híveinek figyelmébe.

* **A párbaj szabályai.** Irta Bolgár Ferencz. Megjelent Grill Lároly könyvkereskedésében Audapesten.

Két elbeszélés az ősz magyarok idejéből. Irta Erődi Dániel. Megjelent Grill K. nál Budapesten.

* **Utmutatás ruhaszabásminták készítésére** és rajzolására. 4 magyarzó ábrával és egy mértéktáblával. Megjelent Grill Károlynál Budapesten.

* **Tizenöt gyorsírási óra.** Három hónap alatt második kiadást ért el e tankönyv, melyből a gyorsírás 15 óra alatt magánszorgalomból megtanulható. A mű szerzője Adorján Emil tanár. Ára 50 kr.; megrendelhető a „Gyorsírók Lapja“ kiadóhivatalában Nagyváradon, valamint minden könyvkereskedésben.

* **„Az áruszállítás határozmányai“** a m. k. államvasutak igazgatósága által 147956/1891. sz. a. kiadásra engedélyezett, Hajnal Soma m. a. v. államfőnök által összeállított, a kereskedelmi világot különösen érdeklő mű jelent meg és küldetett be hozzánk. Nélkülözhetlen munka ez mindazoknak, kik a vasúttal mint a kereskedelem nélkülözhetlen faktorával érintkeznek: iparosaink és gazdáközségünknek, mert magában foglalja a munka a vasúti üzletszabályzat — vasúti egyezmény — rendeletek és határozmányoknak mindazon részét, mely a szállító közönségnek jogait és kötelezettségeit a vasúttal szemben érinti. Megrendelhető Lévai Mór könyvkiadóhivatalában Ungváron.

TÖRVÉNYKEZÉS.

Párbaj miatt elítélve. Szombaton délelőtt két helybeli joghallgató fölött ítélt a kir. törvényszék büntető-bírósága, mely ez alkalomból Szikszay János elnöke alatt Czigliányi és Koszér törvényszéki bírákból alakult. Drisz Ede és Mayer Ferencz joghallgatók ugyanis az őszzel az őszi erdő egyik félreeső rezulájában karddal igyekeztek kiegyenlíteni jelentéktelen szóváltásból eredt becsületbeli ügyüket. A páros viaskodás megtörtént, melynek eredményét — mint a közvádoló magát kifejezte — a csendőrség által még a helyszínen elkobozott vatta-darab szítta föl. Az ügyet följelentés következtében a kir. törvényszék magáévá tette s szombaton tárgyalta nagy számmal jelen volt jogakadémiai polgárok előtt. Nagy Géza dr. alügyész finom ironiájával ékeskedő s ennek folytán gyakran derűtséget keltő vádbeszéde és Jobst László dr. ügyvéd védelme után a bíróság Drisz Edét 1 havi, Mayer Ferenczet pedig 3 havi államfogházra ítélte kölcsönös párbaj vétsége miatt. Mindketten főlebbezték.

Esküdtzéki tárgyalás. Tegnap délelőtt esküdtzéki tárgyalás volt a helybeli kir. törvényszéknél ama sajtópörben, melyet ifj. Strauss Sándor fiatal dunaföldvári kereskedő indított Fischer József kereskedő ellen. A vádló ügyvédje Scheer Sándor dr. dunaföldvári ügyvéd volt, a vádlott ügyvédje pedig Bolgár Kálmán. Az esküdtzék a vádló és

védő ügyvédek beszédei után visszavonult, s rövid idő után kihirdették a verdiktet, mely szerint az esküdtzék 7 szóval 5 ellenében vádlottat fölmentette. A tárgyalás délelőtt ért véget.

VEGYESEK.

— **Tartós gyógyszer.** Fájdalmas csúznál, a derek-, testrészek és a forgó köszvényes bántalmainál a „Moll féle francia borsesz és só“ val való bedörzsölés sikerrel hasznaltatik. Egy üveg ára 90 kr. Szétküldés naponta utánvétellel Moll A. gyógyszerész, cs. és k. udv. szállító által Becs, I. Tuchlauben 9. Vidéki gyógyszerárakban és anyagkereskedésekben határozottan Moll féle készítmény kérendő az ő gyári jelvényével és aláírásával.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

„Póstás Etelka.“ A beküldött elbeszélés tárgya már nagyon sokszor, nagyon sokféle alakban megírt dolog. A jelen földolgozás nem olyanszerű, hogy ennek a kedvéért eltekinthetnénk a tartalom mívtól.

Afa és Vecsu. Ha önök barátjúnkkal mennek és annak fiatalemberek köszönnek, azt — ha nem is oly bizalmasan, mint a köszönő fiatalemberrel ismerős barátjuk teszi — illik viszonzni. Általában a bon ton-hoz tartozik az, hogy ha nő nővel, vagy asszony a férjével megy s valamely férfi a vele sétáló nőnek vagy a férjnek köszön, e köszönést a nő is némiképen viszonzza, ha csak fejének gyengéd meghajtásával is. Épp így a férj, ha nejét annak ismerőse köszönti, megemeli kalapját. Ha férfi férjbarátjával megy s ez a barátja egy ismerőst üdvözlő, ő is az ismeretlen ildomosságával udvariasan köszön a barátja ismerősének. Az alapja ennek a gyengéd udvariassági szabálynak az, hogy az: én barátom vagy ismerősöm barátját vagy ismerősét én is tisztetem, s ha őt megtisztelik, én is némiképp megtisztelve érzem magamat. Ez a szabály azonban nem kötelező, ha magánosan menve találkozunk barátunk (barátunk) ismerősével. — Ismeretlen fiatalembertől virágot elfogadni nem illik; de ismeretlen fiatalembertől sem illő, hogy virágot küldjön olyan nőnek, kinek nincs bemutatva. Ez tolkodás és ezt a nő visszautasítja.

V-v. A Pécsi Figyelőnél az előfizetés és a hirdetés kezelése nem tartozik a szerkesztő dolgaihoz, abból semmi rész sem illeti őt, s a kiadói dolgoktól teljesen függetlenül intézkedik. Ennél fogva nem tehet es nem is tesz különbséget előfizető és nem előfizető között, nem nyújt amannak kedvezményt emezek rovására; egyedül a nagy közönséget szolgálja és óvja érdekeit, nem tekintvén azt, hogy előfizető-e valaki vagy sem. Valamint nem imponál neki az, hogy valaki azzal áll elő, hogy ő előfizető, éppúgy nem vonja ki magát olyan valakinek az ügyében sem, aki esetleg nem előfizetője a lapnak.

L. E. Az adós terrorizálása holmi fenyegető levelekkel, bűnvádi eljárás tárgyát képezi. A kir. kuria kimondotta, hogy az adósoknak a hitelező részéről való olyan fenyegetése, hogy nem fizetés esetén adósa nevét a hírlapokban közzéteszi, mindenkiben, akinek polgári tisztosága és hírnevének szeplőtlenisége a szíven fekszik, alapos félelmet gerjeszteni képes, mert ebben becsületének nyílt megtámadását láthatja; s ez okból a kuria egy konkrét esetben az ilyen terrorizáló hitelezőt vád alá helyezte. Az ilyen esetekben legtöbbször tehetnek a közmorál érdekében a hírlapok kiadóhivatalai, ha az efféle névtelen ugyan, de a név kezdőbetűivel és az állás megnevezésével s egyéb körülményekkel eléggé fölismerhetőleg pellengérré tevő közleményeknek nem adnak helyet a lapban.

Kis pénzérő. Mi a helyben rendezett multságok közül csak olyanokról emlékezünk meg, amelyeknek rendezősége kellő tisztelettel viseltetik a lapok iránt. Nekünk sem tiszteletjegyre, sem senki multságára nincs szükségünk, ha kedvünk tartja, megyünk a magunk pénzén; a szerkesztőségi tiszteletjegyet a szerkesztő soha sem veszi igénybe az ilyen multságoknál; határozásra van szükség, vannak erre külmunkatársak elég számmal, akiknek átadjuk a jegyet, s azok referálnak nekünk. De a tiszteletet megköveteljük azoktól, akik — pedig bizony elég gyakran — igénybe veszik a sajtót.

Gabona-árjegyzék.

Pécs szab. kir. városában 1892. évi május hó 28-án tartott hetivásárról.

Az árak métermázeánként számíttatnak.

Buza	őszi	—	frt	—	frt	—
	tavaszi	—	—	—	—	—
Köztesz	új	8	—	7	—	70
	ó	—	—	—	—	—
Köztesz	új	7	40	7	—	20
	ó	—	—	—	—	—
Köztesz	új	7	40	—	—	—
	ó	—	—	—	—	—
A . . .	őszi	—	—	—	—	—
	tavaszi	5	90	—	—	—
Köztesz	új	—	—	—	—	—
	ó	—	—	—	—	—
Bükköny	széna	—	—	—	—	—
	ó	—	—	—	—	—
Kukoricza	új	4	80	4	—	60
	ó	—	—	—	—	—
Széna	új	2	40	2	—	—
	ó	—	—	—	—	—
Szalma	új	2	—	1	—	80
	ó	—	—	—	—	—

Kínálat: közép (mintegy 250 gabonaköcsi velt a piacon).

NYILT-TÉR.)*

Köszönet-nyilvánítás.

Mindazok, kik felejthetetlen emlékü csepregi

Schapringer Mór úrnak

elhalozása és végtisztessége alkalmából részvétük kifejezése által mérheterlen fájdalomunkat enyhíteni szivesek voltak, különösen Pécs szab. kir. város törvényhatósági bizottsága, a pécsi kir. törvényszék elnöke és bírói kara, a pécsi izr. hitközség elöljárósága, a pézr. szent egyet elnöksége, a pécsi kereskedelmi és iparkamara, az osztrák-magyar bank pécsi fiókja, ugy egyéb testületek és egyesek, fogadják ez uton hálás köszönetünket.

Pécsett, 1892. május hó 30-án.

A gyászoló család.

*) Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal felelősséget A szerk.

Laptulajdonos:

NAGY FERENCZ.

Felelős szerkesztő:

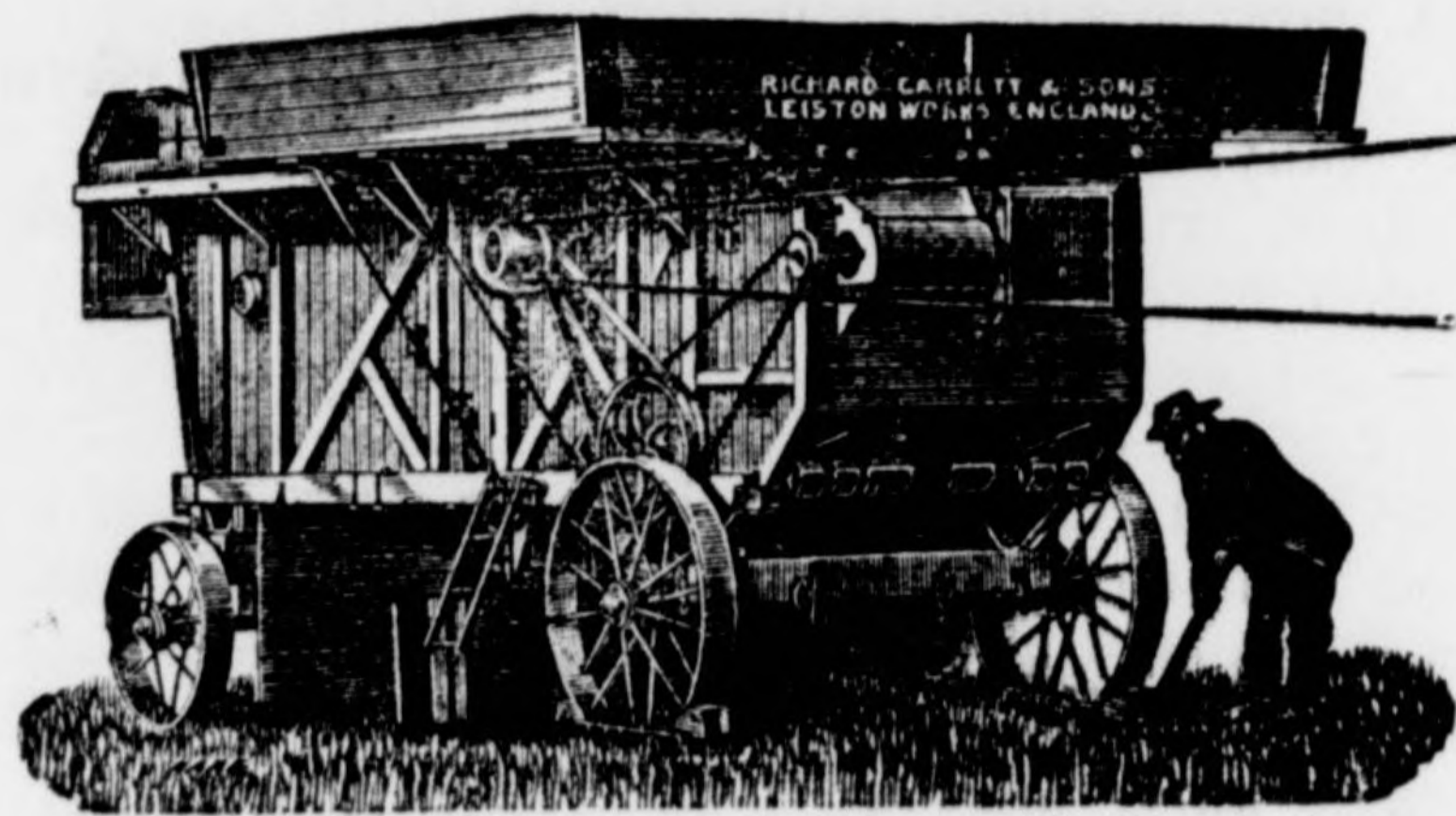
HAKSCH LAJOS.

Hirdetések:

KOTZÓ PÁL

gépészmérnök, BUDAPEST, Üllői-út 18. szám.

Budapest, Üllői-út 18.

Budapest, Üllői-út 18.

Ajánl 2¹/₂, 3, 3¹/₂ és 4 lóerejű szöges cséplőkészleteket, továbbá 4, 5, 6, 8, 10 és 12 lóerejű sines gözcséplő-készleteket hosszú szalmarázókkal, alsó szelelővel és rendkívül nagy fölületű rostákkal, árpabéjázó és választó-hengerrel. Fa- és szénfűtésre és eredeti szalma fűtő-gőzmozgonyokat. Továbbá R. GARRET & SONS föltömlőhatlan 40% tüzelőanyagot takarító COMPOUND-GŐZMOZGONYAIT. Legjobbnek elismert „BRANTFORDI” önműködő amerikai kéveköto aratógépeit. Eredeti amerikai szénagyűjtőit 1 vagy 2 ló befogására alkalmazható kombinált ruddal. SORVETŐ és SZÓRVAVETŐ-GÉPEKET és minden egyéb kisebb gazdasági gépet. Jutányos árak, kedvező föltételek.

Melyik lapra fizessünk elő?

Gazdag tartalmánál, nagy terjedelménél fogva a legolesőbb magyar lap az

„EGYETÉRTÉS”,

a mely az új évvel immár 25-ik évfolyamába lépett. Ez a magyar olvasóközönség lapja. Hiteles forrásokból származó értesüleaseinek gyorsasága, alapossága és sokasága, rovatainak változatossága, kitűnősége, a különböző olvasmányok gazdag tárháza tették az „Egyetértés”-t népszerűvé. Az országgyűlési tárgyalásokról a legrészletesebb s e mellett tárgyilagos hí tudósítást egyedül az „Egyetértés” közöl. Gazdasági rovata elismert régi tekintélynek örvend. A magyar kereskedő s gazdaközönség nem szorul többé idegen nyelvű lapra, mert az „Egyetértés” kereskedelmi s tőzsdei tudósításainak bőségével s alaposságával ma már nem versenyezhet más lap. A kereskedő, az iparos s a mezőgazda megtalálja mindazt az „Egyetértés”-ben, a mire szüksége van. Változatosan szerkesztett tárczájában, annyi regény olvasmányt ad, mint egy lap sem. Két-három regényt közöl egyszerre, úgy, hogy egy év alatt 30—40 kötetnyi regényt, részint eredetit, részint a külföldi legjelesebb termékeket jó magyarságu fordításban kapnak az „Egyetértés” olvasói. A ki olvasni valót keres és a világ folyásáról gyorsan és hitelesen akar értesülni, fizessen elő az „Egyetértés”-re, melynek előfizetési ára egy hóra 1 frt 80 kr., 1/4 évre 5 frt s egy évre 20 frt. Az előfizetési pénzek az „Egyetértés” kiadóhivatalába küldendők. Mutatványszámot a kiadóhivatal kívánatra egy hétig ingyen és bérmentve küld.

Az ékszerek a m. k. fémjelző hivatal által jelezve.

Üzlethelyiség-változtatás.

Van szerencsénk a n. t. közönségnek becses tudomására juttatni, hogy Pécsett király-utca 7. szám alatt volt régi és jó hírnevű

óras- és ékszerész-üzletünket

f. évi május hó 28-ától

a központi takarékpénztár tulajdonát képező király-utca 1. számú (Bazár) épületbe

helyeztük át. — Ezen üzlethelyiség-változtatás alkalmából nem mulaszthatjuk el hálás köszönetünket kifejezni mindazoknak, kik üzletünket becses bizalmukkal és megrendeléseikkel megtisztelték.

Tekintve pedig azt, hogy tömeges új bevásárlással raktárunkat tetemesen szaporítottuk, felkérjük, miszerint üzletünket továbbra is kegyes megrendelésekkel megtisztelni méltóztatnék, minek ellenében ígérjük, hogy pontosság és szorgos munkával, valamint telhető olcsósággal szolgálva, — törekedendünk a nagyérdemű közönség teljes megelégedését kiérdemelni.

Mély tisztelettel

Thurn Emil és társa,

óras és ékszerész

Pécs, király-utca 1. sz. (Bazár-épület.)

Vidéki megrendelések postafordultával lelkiismeretesen eszközöltetnek.

Régi törött arany- és ezüsttárgyak vagy órák a legnagyobb áron becsereítetnek.

Öt évi jótállás.

Építészeti ajánlat.

Van szerencsém a n. t. közönséggel tudatni, hogy *mindennemű*

építészeti munkálatokat

és

javitásokat

helyben és a vidéken u. m. templomokat, házakat, gazdasági épületeket stb. a legújabb stylus szerint a legjutányosabb árak és feltételek mellett elvállalok s azokat gyorsan és pontosan teljesítem.

Magamat a n. t. közönségnek szíves figyelmébe és pártfogásába ajánlva, maradok

mély tisztelettel

Misetits János

építész.

Pécsett, pálya-utca 12. sz.

Pécsett, Mór-utca 12-ik számú házban egy külön bejáratu utcai

bútorozott szoba

azonnal kiadó.

Császári és királyi hadmérnöki igazgatóság Pécsett.

520 sz.

Ajánlati hirdetés.

Az ujonnan épült gyalogsági lak-tanya számára Pécsett szállítandó

butordarabok, s más egyéb idetartozó tárgyak

szállításának biztosítás céljából a cs. és kir. közös hadügyminiszterium 8 osztályának 1892. május 7-én 2172. szám alatt kelt rendelete folytán 1892. június 13-án délelőtt 10 órakor a cs. és kir. hadmérnöki igazgatóság irodájában Pécsett, Széchenyi-tér 17-ik szám II. emelet írásbeli ajánlati tárgyalás fog megtartatni, a melyre vállalkozni szándékozók ezennel felhivatnak. A kiadandó szállítások összértéke kitesz 9253 frt 11. kr. Az árlejtési feltételek, valamint a megkötendő szerződés általános és különleges feltételei a segédkellékekkel együtt, továbbá az ajánlati minták a rendes hivatalos órák alatt a fennnevezett hadmérnöki igazgatóság és az ipar és kereskedelmi kamara-éban Budapesten betekintheők.

A letéteményező felpénzek a kiadandó összköltségeknek 5%-ban, azaz 463 frt vannak megállapítva. Az azután a vállalkozó által leteendő biztosíték a felpénz kétszeresét teszi ki.

Kelt Pécsett 1892. május 29-én.

A cs. és kir. hadmérnöki igazgatóság kezelő bizottsága Pécsett.

Női ruhaszövetek	Selyem-Pongis	Mosó-szövetek
Napernyők	<i>Felhívás!</i>	
Kalapok	A koronázás 25 éves jubileuma alkalmával figyelmeztetjük a Budapestre felránduló közönséget	
Női és úri divatárú	Hirsch Testvérek	
Kabátok	DIVATÁRUHÁZÁRA	
Capes	Bndapest, IV. Váci-utca 3.	
	mely nagy kiterjedtségénél és szép fekvé- sénél fogva	
	Magyarország fővárosának lát- ványosságát képezi.	
	<i>Szigorú solid üzleti alapelvek.</i>	
	A legolcsóbb szabott ár minden darabon látható.	
	Női ruhaszövet-minták kívánatra bérmentve.	
	Képekkel dúsán ellátott árjegyzék ingyen és bérmentve.	
Függönyök	Szőnyegek	Disztárgyak

„CONCORDIA“

első pécsi temetkezési vállalat
Kis-tér 11-ik szám.

Van szerencsénk a nagyérdemű közönség tudomására hozni, miszerin a legváltozatosabb ravatalozások felállítására — temetések rendezésére, — úgy a halottak szállítására létesített üzletünket újabb átalakítások, — mindennemű igényeknek megfelelő felszerelések beszerzése, valamint tapintatos rendező alkalmazása folytán jelenleg oly helyzetbe hoztuk, hogy minden osztályu temetkezéseket — úgy helyben mint a vidéken

a legnagyobb pontossággal s az eddiginél és minden temetkezési vállalatnál

sokkal díszesebben és olcsóbban

vagyunk képesek kiszolgáltatni.

Maradunk kiváló tisztelettel

„CONCORDIA“ első pécsi temetkezési vállalat tulajdonosai:
Fischer Simon, Krisztián József, Schubársky János,
Wranitsch György.

MOLL SEIDLITZ POR

Tavaszi
gyógyítás

Nyári gyó-
gyítás

Őszi gyó-
gyítás

Téli gyó-
gyítás

Csak akkor valódi ha minden dobozon a gyárjegy, egy sas és MOLL A. sokszorosított czéje látható.

Gyors gyógyhatás makacs gyomor- és altestbajok, gyomor göres, nyálk, gyomorégés székrekedésnél, májbajok, vértolu- lás, aranyér és a legkülönbébb női betegségeknek. Egy ere- deti doboz használati utasítással 1 frt.

Raktárak az ország minden nevezetesebb gyógyszer-táraiban.
MOLL A. gyógyszerész cs. kir. udvari szállító, Bécs, Stadt, Tuchlauben 9.

Szétküldés naponta utánvét mellett. 2 doboznál kevesebb nem küldetik.

Elismerés MOLL A. urhoz Bécsben.

Ülő foglalkozásomnál az ön Moll-féle Seidlitzporai igen jó hatást gyakorolnak; ismerem ezt egyszer s mindenkorra és szívé- lyes „Isten fizesse meg“-et mondok érte; ezek a gyomot jóvá és főt könnyűvé teszik.

Tisztelettel

Steinko P. J., lelkész Honnetschlag-ban.

MOLL-FÉLE FRANCIA BORSZESZ ÉS SÓ

Csak akkor valódi, ha mindegyik üveg Moll A. védjegyét tünteti fel és „A. Moll“ feliratu óno- zattal van zárva. A Moll-féle francia borszesz és só nevezetesen mint fájdalomcsillapító bedörzsölési szer köszvény, csúz és a meghülés egyéb következményeinél legismeretesb népszerű. — Egy ónozott eredeti üveg ára: 90 krajcár.

FŐ-SZÉTKÜLDÉS

Moll A. gyógyszerész, cs. és kir. udvari szállító által,
BÉCS: I, Tuchlauben 9. sz.

Vidéki megrendelések naponta póstautánvét mellett teljesítettek.

A raktárakban tessék határozottan MOLL A. aláírásával és véd- jegyével ellátott készítményeket kérni.

Szétküldés naponta utánvéttel. Két üvegnél kevesebb nem küldetik.
Elismerés MOLL A. gyógyszerész urhoz Bécs.

Kitünő Moll-féle francia borszesz és sója vidékemen nagy- szerűen működik. Küldjön nekem 50 üveggel, mivel az emberiség segítségére készletet óhajtok tartani magamnál. Mély tisztelettel

Hornof, lelkész Micholup-ban.

Raktár Pécssett: Sipőcz István gyógyszerésznél és özv. Reeh V. keresked.

Legjobb
bedörzsölő-
szer

köszvény

csúz
és minden

meghülési
betegségek
ellen.

LE GRIFFON

a legjobb szivarkapapír

kapható Alt és Böhm kereskedésében Pécssett.

Házak eladók.

Pécssett a belvárosban

1 emeletes és 1 földszintes ház,

elutazás végett, szabad kézből eladó,
Hol? — megmondja a kiadóhivatal.

Magyarország legkitünőbb, legtisztább sa-
vanyuvize a véglesi

Vera

forrás vize, borral vegyítve kitünő üdítő- ital, általánosan magyar giesshüblinek nevezik és olcsóbb a giesshübéli viznél. Szép erős használható üvegekben minden gyógyszer-tárban és jobb fűszerkereskedés- ben kapható.

Orvosi tekintélyek által ajánlva,
gyomorbetegnek stb.

GYÓGYFORRÁS

Margit

MAGYAR SELTERS.

Borral használva a legegészségesebb ital.

Van szerencsénk teljes biztaltal tudatni, hogy Margit telepünkön a „Margit“ (Magyar Selters) gyógyviznek eddig is legújabb rendszerű kezelését újra tökéletesítettük. Gyógy- vizünket új czimkével ellátott új alakú, az eddigieknél erősebb üvegekben, a viznek vál- tozatlanul maradását biztosító erős dugaszolással és ónkupak-elzárással hozzuk forgalomba, mely újításra szives figyelmét felhívjuk.

Dr. Karlovsky utóda
a Margit gyógyforrás igazgatója.

Orvosi bizonyítványok.

1892.

Dr. KORÁNYI FRIGYES,

kir. tanácsos, egyetemi tanár, a budapesti m. kir. tud. egyetem I. belgyógyászati kórodájának igazgatója.

A Margit (Magyar Selters)-gyógyvizet sokszorosán használván, úgy magángyakorlatomban mint a vezetésem alatt álló egyetemi kórodán azt jó hatásúnak találom: a nyákhártyák, főleg a gyomor és légutak nyákhártyáinak hurutos bántalmainál. A használatban levő egyéb vizektől, melynek a Seltersi, Rademi, Vichy stb. különbözik e víz csekélyebb szabad szénsav tartalmánál fogva, s azért oly esetekben, midőn vérszék lehetősége forog fenn vagy a vér- keringési szervek izgatásától kell tartani, a szénsavdúsabb vizek fölött előnyvel bír.

Dr. KÉTY KÁROLY,

egyetemi tanár, a budapesti m. k. tud. egyetem II. belgyógyászati kórodájának igazgatója.
A „Margit“ (Magyar Selters)-gyógyforrás vize, mely a tiszta szikéleges ásványvizek sorába tartozik, részint magángyakorlatomban, részint a vezetésem alatt álló egyetemi belgyógyászati kórodán, hosszú idő óta használom, s azt a gyomor, belek, húgyhólyag, főleg pedig a húgyvezeték hurutos bántalmainál legjobb eredménnyel alkalmaztam. E víz más bason- vegyi összetételű vizek közt, mint a Seltersi, Gleichenbergi, Giesshübli stb. kisebb szabad- szénsav tartalmánál fogva bir előnyvel.

ÉDESKUTY L.

cs. és kir. és szerb. kir.

udv. ásványviz-szállítóval

Érzécszólagos
főraktár

Buda-
pesten, Erzsébet tér 8. sz.

Ügyszintén kapható minden gyógyszer-tárban, fűszerkereskedésben és vendéglőben.

Érőletéssek

igen előnyös áron vétetnek föl

kiadóhivatalunkban.